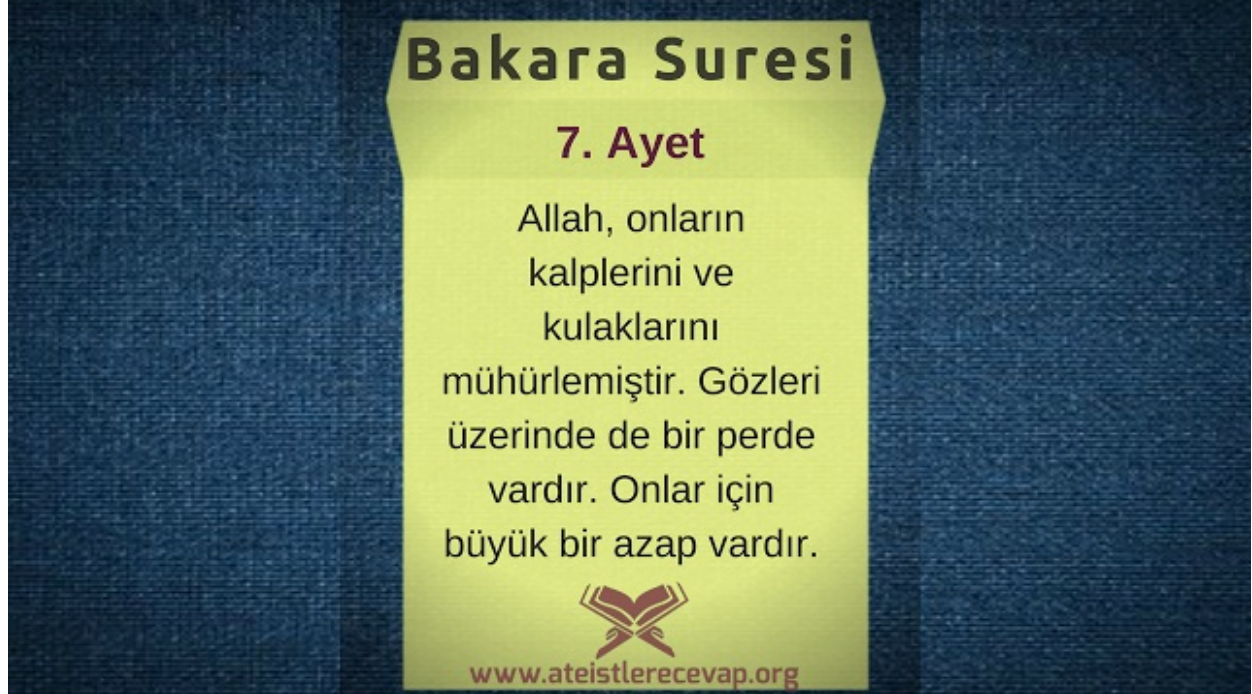

Bakara 7 Allah kalpleri mühürlüyorsa müslüman olmak bizim elimizde değil mi?

www.ateistlerecevap.org/2017/09/bakara-7-allah-kalpleri-muhurluyorsa.html

ateistlerecevap

Eylül 9, 2017

“Lütfen önce yazının tamamını okuyun ondan sonra karar verin yazının tamamını okumadan yorum yapmayın.”

Değerli kardeşimiz,

Kalp mühürlenmesi, bir kalbin küfür ve isyanla katılaşmak ve kararmak suretiyle imanı kabul edemez hâle gelmesi şeklinde tarif edilir. Allah Resulü (asm.) buyururlar ki:

“Her günah ile kalpte bir siyah nokta meydana gelir.”

Bir ayet-i kerimede de şöyle buyrulur:

“Allah kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz; bundan başkasını (sair günahları) dilediği kimse için bağışlar.” (Nisa, 4/48)

Bu hadis-i şeriften ve âyet-i kerimeden anladığımıza göre, kalbi karartan en büyük siyahlık şirk, yani Allah’a ortak koşmaktır. Bir insan, şirki dava eder ve bu hususta müminlerle mücadeleye girirse, her geçen gün kalbindeki bu siyahlık daha da koyulaşır ve genişlenir. Gitgide bütün kalbi sarar. Artık o insanın iman ve tevhidi kabul etmesi âdeta imkânsız hale gelir. Nur müellifinin ifadesiyle,

“Salâh ve hayrı kabule liyakati kalmaz.”

İşte sözü edilen âyet-i kerime, Allah Resûlüne (asm.) cephe alan, onunla mücadele eden müşrikler hakkında nâzil olmuştur. Ve o müşriklerin kalplerinde şirkin tam hâkimiyet kurması ve tevhide yer kalmaması, “kalp mühürlenmesi” şeklinde ifade edilmiştir. İşte kendilerine hidayet kapısı kapananlar, bu noktaya varan müşriklerdir. Yoksa günah işleyen, zulüm eden yahut şirke giren her kişi için hidayet kapısının kapanması söz konusu değil. Aksi hâlde, Asr-ı saadette, daha önce putlara tapan on binlerce insanın İslâm’a girmelerini

nasıl izah edeceğiz?!. Şirke giren her insanın kalbi mühürlenseydi, hiçbir müşrikin Müslüman olamaması gerekirdi. Demek ki, kalbi mühürleneler, tevhide dönmeleri imkânsız hâle gelenlerdir. Ve onlar, bu çukura kendi iradelerini yanlış kullanarak düşüyorlar. Çok önemli bir noktaya da kısaca değinmek isteriz:

Nur Külliyyatı'nda küfür iki kısımda incelenir: Adem-i kabul ve kabul-ü adem. Adem-i kabul, yani “*iman hakikatlerini kabul etmeme*” hakkında, “Bir lâkaydıktır, bir göz kapamaktır ve cahilane bir hükümsüzlüktür.” denilir. Kabul-ü ademde ise küfrü dava etmek ve batıl itikadını ispata çalışmak söz konusudur. Bu ikinci gurup, küfür cephesinde yer alarak iman ehliyle mücadele ederler. *İşte kalp mühürlenmesi, daha çok, bunlar için söz konusudur.* “Daha çok” diyoruz, çünkü bu insanlardan da, az da olsa, hidayete erenler, İslamı seçenler çıkmaktadır. Şüphesiz ki küfürleri tam ortaya çıkmış olanlar kendilerini ha (Allah'ın azabından) korkutmuşsun, ha korkutmamışsın onlar için aynıdır, iman etmezler. Fakat bu inzâr (korkutma) ve adem-i inzâr (korkutmama) senin için aynı değildir, “senin için eşit” değil, “onlar için eşit” dir. Zira sen görevini yapmış ve Allah'ın delilini göstermiş ve açıklamış olursun, sevap senin, günah onların olur. O eşitliğin, iman etmediklerinin sebebine gelince: Çünkü yüce şân sahibi Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Gerçeği kendiliklerinden sezip, düşünüp bulmaya, olmadığı halde dinleyip işitmeye, güzel kabul göstermeye kabiliyet (yetenek)leri kalmamıştır.

Aslı kalp vardır, fakat ilk yaratılıştaki sağlamlıklarını yitirmişler, kötü alışkanlıklarıyla onu örten ikinci bir alışkanlık kazanmışlardır. Bu kazancı da Allah Teâlâ yerine getirmiştir. Artık onlar kendiliklerinden; kendi istek ve arzularından, şahsî ve nefsî gayelerinden başka hiçbir şeye dönüp bakmazlar. Gerçeği anlamak için yaratılmış olan o kalplerin bütün faaliyet ve yetenekleri nefse ait arzularla boğulmuş, isterse gelecekteki menfaatleri adına olsun, kendilerinden şimdiki isteklerinden başka gayba ait gerçeklere karşı inat ile kaplanmışlar, onlar

“Öğüt alacak olanın, öğüt alacağı kadar bir süre sizi yaşatmadık mı?” (*Fâtur, 35/37*)

âyeti gereğince, Allah Teâlâ'nın verdiği düşünme devresini tamamlamışlar ve artık küfür, onların tam ortaya çıkmış kazançları, huyları ve ikinci yaratılışları olmuştur. Onlar ne hakikatı, kalp gibi nefse ait delilleri, ne de Kur'ân gibi daima açık manevî ve aklî bir mucizeyi düşünürler ve hatta ne dinlerler, ne dinlemek isterler, bilmek işlerine gelmez, bilseler de kabul etmezler. Bunlardan başka gözlerinin üzerinde de bir perde vardır... Görülen âlemde, âlemin şekli, madenlerin oluşumu, bitkilerin ve hayvanların durumu, anatomi gibi gözle görülebilen doğru delilleri, bakmak isteseler bile göremezler, çünkü o gözler perdelidir. Onları gaflet, şehvetler, kötülükler, bencillik perdesi bürümüştür. Mesela, her gün gökyüzüne bakar, o gönülün hoşlandığı manzarayı görür de, şu yerdeki, şu bedendeki, şu küçücük gözün, küçücük göz bebeğine uyan bir anlık ışık ile dışardan o kadar uzak ve geniş uzaklık ve mesafe içindeki büyük dış manzaranın nasıl ve ne ile anlaşıldığını görmez ve düşünmez. Acıktığı zaman ekmeğe koşar da, dışındaki ekmeği nasıl idrak ettiğini ve ona nasıl ve ne sayede isabet ve uyum sağlayabildiğini düşünmez ve görmez... Böylece onlar, gerçeği anlamak için şart olan kalp ve akıl, sağlam duyular, haberi duyma denilen üç ilim sebebinin üçünden de mahrum bir haldedirler.

– *Kalp nasıl mühürlenir?*

Malum ya üzerini mühürlenmek; zarf, kap, örtü ve kapı gibi şeylerde olur. İnsanların kalpleri de, ilimlerin ve bilgilerin zarfları ve kapları gibidir. Ne kadar anlayışlarımız varsa orada saklıdır. Kulak da bir kapı gibidir, duyulan şeyler oradan girer. Bilhassa geçmişteki, gelecekteki ve şimdiki gaybla ilgili haberler, kitaplardaki kavramlar duyma yoluyla bilinir. Şu

halde kalbin mühürlenmesi, zarfın mühürlenmesine; kulağın mühürlenmesi, kapının mühürlenmesine benzer. Peygamber Efendimiz (asm) hadislerinde şu meâlde buyurmuştur ki:

“Günah ilk defa yapıldığı zaman kalpte bir siyah nokta yani kara bir leke olur. Eğer sahibi pişman olur, tövbe ve istiğfar ederse kalp yine parlar. Etmez de günah tekrarlanırsa, o leke de artar, sonra arta arta bir dereceye gelir ki, leke bir kılıf gibi bütün kalbi kaplar ki Mutaffifin sûresinde ‘Hayır, onların işleyip kazandıkları şeyler, kalplerinin üzerine pas tutmuştur.’ (Mutaffifin, 83/14)âyetindeki “rayn” da budur.” (bk. Tirmizi, Tefsiru Sûre, 83, 1; İbn-i Mace Zühhd 29)

Bu hadis gösteriyor ki, günahlar devam ettikçe kalpleri bir kılıf gibi kaplar. İşte o zaman bu âyetinde buyurulduğu gibi, Allah tarafından mühür ve baskı yapılır. O salgın leke o kalbe basılıp tabedilir. Başlangıçta âharlı parlak bir yazı kağıdı üzerine dökülmüş, silinmesi mümkün olan bir mürekkep gibiyken, bundan sonra matbû ve silinmez bir hale gelir. Diğer bir deyişle, alışkanlıkla bir ikinci huy olur. Ne silinir, ne çıkar ve o zaman ne iman yolu kalır, ne de küfürden kurtulmaya çare.

Bu mühürleme ve baskının kazanılması kuldan, yaratılması Allah’tandır. Şu hâlde burada hatm (mühürleme)in Allah’a isnadı, aklî mecaz değil, Ehl-i sünnet’in anladığı gibi hakikattir ve cebir (zorlama) yoktur. Bu hadis ve âyet ahlâkta alışkanlık meselesini ne güzel açıklar. Ahlâkın ve dinin kıymeti, devam ve alışkanlıkta olduğunu ne güzel anlatır. Bu nokta terbiye meselesinin sırrıdır. Dinî bakımdan bir günaha ısrar etmekle etmemenin farkı da bundandır. Günahı helal saymanın, haramı helal saymanın küfür olması da bununla ilgilidir. İman meselesinde kâfirler için bu alışkanlığın sonucu, bu ikinci huy, bu sağlam meleke ne ise, amel konusunda müminler için de böyledir.

İyiliklere âdet edinmekle alışılır. Kötülükler de alışkanlık ile içinden çıkılmaz bir ikinci huy olur. Hayatın akışı bu alışkanlığın kazanılması demektir. İlk yaratılışta beşer iradesinin ilgisi yoktur. Fakat alışkanlıkta ilk hissesi önemlidir. Bununla beraber bunun üzerine sonuç olarak yaratma yine Allah’ındır. Şu halde bu meselelerde ilk yaratılış gibi zorlama yoktur. Aynı zamanda insanın yaratıcılığı da yoktur, yalnız kazancı vardır. İnsan bir taraftan yaratılmışı alır, diğer taraftan yaratılacağı kazanır, onun kalbi, Allah’ın yaratığı ve halkının (yaratmasının) güzergâhıdır. İnsan asıl değil, vekildir. Allah Teâlâ onlara başlangıçta kalp vermeseydi veyahut kendiliğinden mühürlü olarak verseydi, o zaman zorlama olurdu. Hâlbuki âyet öyle demiyor.

Şu halde bazı Avrupalıların yaptığı gibi bu âyetlerle cebir (zorlama) isnadına kalkışmak, âyeti anlamamaktır. Yalnız Allah Teâlâ bu gibi kâfirlerin iman etmeyeceklerini bildiği halde yine iman ile sorumlu tutmuştur. Hâlbuki Allah’ın ilminin tersine bir şey olmayacağından dolayı, “bu iman, üstesinden gelinmeyecek bir iman değil midir?” sorusu sorulmuştur. Fakat bunu da şöyle anlamak gerekir: Bu teklif ilk yaratılışa göre güç yetmeyecek değildir ve onun için yapılmıştır. Gerçi ikinci huya göre güç yetmezdir. Fakat onun için yapılmamış, sadece bilinmiştir. Kur’ân’ın hikmeti ve İslâmî esaslara göre ilimde zorlama fiili yoktur. Bundan, “*aklî zaruret yoktur*” diye de bahsederler. Cebir (zorlama) ve icâb (gerekli kılma), iradenin ve yaratmanın eseridir.

Allah’ın, önden veya sondan bir şeyi bilmesi, onu yapması ve yaptırması demek değildir. Ne bilen yapmaya mecburdur, ne de bilinen yapılmaya mecburdur. İsteğin fiile çıkması bile kudret (güç)e, güçle beraber bir de yaratmaya bağlıdır. Bunun içindir ki biz, kendimizde iradeye bağlanmayan ilimler ve hatta güç bulunduğu halde bile fiile çıkmamış

nice iradeler buluruz.

Bütün bunlar bize gösterir ki bilmek, istemek, güç, yaratma bir grup sıfatlardır. Bundan dolayı Allah Teâlâ'nın bilmiş olması da zorla yaptırmış olması demek değildir. Ve Allah Teâlâ mühürü, ikinci huyu kulun istemesinden ve bahsettiği gücünden sonra yaratmıştır ve anılan teklif nihayet geçici ve değişken bir şekilde güç yetmez olmuştur. Bu ise hem mümkün ve hem olagelendir. Ve öyle olması yakışır.

Özetle kader, zorlama değildir. *Bunlar, Allah bildiği için kâfir olmamış, kâfir olduklarından ve olacaklarından dolayı Allah öyle bilmiş, öyle takdir etmiştir.* Yanılmayanın takdirinin manası düşünülürse, bu pek kolay anlaşılır. Bunlar için kurtuluş da yok, büyük bir azab vardır. Çünkü bunlarda, yukarıda anlatılan iman ve ahirete şeksiz inanma yoktur. Allah, Allah'ın kitabı, peygamber, ahiret denildikçe o mühürlü kalpler kıvrınır, çarpınır, o mühürlü kulaklar uğuldar, o perdeli gözler deprener, etrafa yalpa vurur. Öldükten sonra da cehennem azabını boylarlar.

Anahtar kelime alanımız: bakara 7 bakara 7 ayet bakara 7.ayet tefsiri bakara 7 ayeti bakara 7 arapça bakara 7 açıklama bakara suresi 7. ayet dinle bakara suresinin 7.ayeti bakara suresi 7. ayet okunuşu bakara suresi 7. ayet fazileti bakara suresi 7 ayetin anlami bakara suresi 7 ci sayfa bakara suresi 7.cüz 7 bakara court forster bakara 7.sayfa dinle bakara suresi 7. sayfa davut kaya bakara suresi sayfa 7 fatih çollak bakara suresi 7 nci ayet bakara suresi ilk 7 ayeti bakara suresinin ilk 7 ayeti bakara suresi 7 sayfa ishak danış bakara lyon 7 residence bakara lyon 7 bakara 7 meali bakara suresi 7 sayfa meali bakara süresi 7 nci ayet bakara suresi 7.sayfa okunuşu bakara 7 sayfa bakara suresi bakara suresi meali bakara suresi dinle bakara suresi arapça bakara suresi türkçe okunuşu bakara suresi tefsiri bakara suresinin son iki ayeti bakara suresi indir bakara suresi kaç ayet bakara 7 tefsir bakara 7 tefsiri bakara suresi 7 sayfa tecvid kuralları bakara suresi 7 sayfa türkçe okunuşu bakara süresi 7 ve 8 sayfa bakara 6. ve 7. ayet bakara suresi 6 ve 7.ayetler okunuşu bakara suresi 6 ve 7.ayetler tefsiri bakara suresi 6 ve 7 ayet bakara suresi 6 ve 7.ayetler meali bakara suresi 1-7 7 bakara suresi (87-103) bakara 2/7 bakara suresi 2 7 bakara 6-7 bakara suresi 6 7 8 9 10 bakara suresi 6-7 bakara 2 6 7 bakara suresi 5 6 7 sayfa bakara suresi 5 6 7 bakara 7 8 bakara 7 8 9 bakara suresi 7 8 9 sayfa